

POKOV VĀM !

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Únor 2008 Ročník 4 Číslo 1

SLOVO ŽIVOTA NA ÚNOR

*„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“
(Mt 5,19)*

Ježíš, obklopený zástupem, vystoupil na horu a pronesl svoji řeč. Již první slova: „blahoslavení chudí v duchu, blahoslavení tiší“, ukazují na novost poselství, které přinesl.

Jsou to slova života, světla, naděje, která Ježíš světuje svým učedníkům, aby jimi byli osvíceni a jejich život získal nevšední ráz a význam.

Proměnění tímto velkým poselstvím jsou vyzváni, aby učení, které obdrželi a uvedli do života, předávali druhým.

„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“

Zvláště dnes naše společnost potřebuje poznat slova evangelia a nechat se jimi proměňovat. Ježíš i pro nás znovu opakuje: Nehněvejte se na své bratry. Odpusťte a bude vám odpuštěno. Mluvte pravdu, abyste nepotřebovali přísahat. Milujte své nepřátele. Uznejte, že máte jediného Otce, a že jste všichni bratři a sestry. Vše, co chcete, aby lidé dělali vám, dělejte i vy jim.

To je smysl některých z mnoha slov „horského kázání“, která, kdyby byla žitá, by stačila, aby změnila svět.

Ježíš nás vyzývá, abychom jeho evangelium zvěstovali. Ale předtím, než budeme „učit“ jeho slova, nás žádá, abychom „se jimi řídili“. Abychom byli věrohodní, měli bychom stát se „živým evangeliem“. Pouze tehdy budeme o něm svědčit.

„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“

Jaký je nejlepší způsob žití tohoto Slova? Umožnit - jestliže ho vzájemnou láskou přitáhne k sobě a mezi sebe - aby nás tomu učil sám Ježíš. On nám napoví ta pravá slova, abychom se mohli přiblížit lidem, ukáže nám cestu a otevře nám dveře, abychom vstoupili do srdcí bratří a sester. Umožní, abychom o něm svědčili všude, kde se nacházíme, i v těch nejtěžších prostředích a nejspletitějších situacích. Uvidíme, že se svět, ta malá část světa, v níž žijeme, proměňuje, obrací ke svornosti, porozumění a míru.

Je důležité udržovat vzájemnou láskou Jeho přítomnost me-

zi námi, být pozorní k nasloučání Jeho hlasu, hlasu svědomí, které k nám stále mluví, umíme-li umlčet jiné hlasy.

On nás naučí, jak tvořivě a s radostí zachovávat i ta „nejmenší“ příkázání, aby zdokonalil život jednoty mezi námi. Ať se může o nás opakovat, tak jako kdysi o prvních křesťanech: „Hle, jak se milují, jeden za druhého je připravený zemřít.“ To, že evangelium je schopné vytvářet novou společnost, bude možné spatřit na tom, jak budou naše vztahy obnovovány láskou.

Nemůžeme si pro sebe ponechat dar, který jsme obdrželi. Jsme povoláni opakovat se sv. Pavlem: „Běda, kdybych nehlásal evangelium“. Necháme-li se vést vnitřním hlasem, budeme objevovat stále nové možnosti, jak ho hlásat, ať skrze slova, psaný text či rozhovor... . Ať evangelium skrze nás znovu zazáří v našich domovech, v našich městech, v našich zemích. Nový život rozkvetne i v nás a v našem srdci se rozroste radost. Zmrtvýchvstalý lépe zazáří a bude nás pokládat za „velké ve svém království“.

Velmi dobré svědectví vydal život Ginetty Calliari. Když r. 1959 přijela do Brazílie s první skupinou fokolarínů, byla otřesena nečekaným střetem s obrovskou nerovností mezi lidmi. Vynaložila však všechnu svou sílu na vzájemnou lásku a žití Slova. Říkala: „On nám otevře cestu.“ S postupem času se kolem ní rozvinula a upevnila komunita, která dnes přijímá stovky tisíc lidí všech společenských vrstev a věku, ať už jde o obyvatele favelas nebo příslušníky zámožnějších vrstev, kteří se pak dávají do služby nejchudším. Takto bylo možné uskutečnit sociální díla, která v řadě měst změnila tvář favelas. Je to malý sjednocený „národ“, který stále ukazuje, že evangelium je pravdivé. Je to věno, které si Ginetta odnesla s sebou, když odešla do nebe.

Chiara Lubichová

Zápisky z Farní kroniky 1915 - 1943, díl XIII. Únor a březen v naší Farní kronice

17. března 1920. Tento den je výročním úmrtím blahoslaveného mučedníka Jana Sarkandra, který zde také jako farář působil. Tento vzpomínkový den byl odpovídajícím způsobem započat: 15. - 17.3. bylo konáno triduum, kdy byla kázání s litaniemi a požehnání ke cti blahoslaveného. 17. března se konala slavná mše u jeho oltáře. Necht' pak tento blahoslavený v nebi nezapomene na svou farní obec! (Oltář J. Sarkandra se nacházel napravo od nově restaurovaného oltáře Nejsv. Trojice. Původní obraz dnes již svatořečeného J. Sarkandra visí nyní na oltáři sv. Barbory. Pozn. redakce.)

25. března 1920. Při mariánské slavnosti byl slavnostně posvěcen ocelový zvon určený pro farní kostel. Svěcení se ujal důstojný kanovník Dr. Josef Schinzel z Olomouce. Zvon vážící 510 kg s průměrem 1 metr má nápis: „Válečný

zvon litý ve velké světové válce 1918“. Poté bylo přijato prvních 14 aspirantek dívčí kongregace. Také tuto slavnost vedl zmíněný kanovník.

6. února 1922. Kolem poledne, v sedmém volebním kole, byl zvolen papežem kardinál Achilles Ratti, doposud milánský arcibiskup, který papežský stolec povede pod jménem Pius XI. Pane Bože, veď ho, ať svatou církev vyvede z nynějších smutných časů!

14. - 16. února 1926. Pro letošní rok vyhlásil dekretem svatý otec Pius XI. rok jubilejních odpustků pro celý rozsáhlý svět. V našem kostele proběhlo k tomu zahájení. Od neděle do Popeleční stře-

dy se konalo triduum, které vedl redemptorista P. Alois Lindeweger z Hory Matky Boží z Králík. Průběh byl uspokojivý, kázání dobře navštěvovaná. Během těchto dnů přijalo dobře na 500 věřících svátosti. Deus benedicat! (Bůh žehnej! Pozn. redakce.)

21. března 1932. Nový obraz představující křest Páně v Jordánu od tyrolského sochaře Frant. Rabisera ve Fulneku byl pořízen za cenu 2.000,- K. Rám k němu vyřezal gratis zdejší penzionovaný ředitel měšťanské školy pan Štefan. Bůh mu odplat'. (Dodnes umístěn vlevo od restaurovaného oltáře.)

10. února 1939 zemřel v Římě Svatý Otec Pius XI. ve stáří 83 let. R.I.P.!

22. února 1941. Ze zpovědnic vpředu u oltáře Panny Marie Pomocné a z oltáře sv. Aloise bylo ukradeno 12 kusů barevných elektrických žárovek. Zloději byli hoši školou povinní. Devět kusů bylo

Bible – Nový zákon

Význam Nového zákona

Nový zákon je pro křesťany důležitý především tím, že hovoří o Ježíši Kristu, Božím Synu. Starý zákon obsahoval přísliby dané před staletími, které se naplnily na osobě Ježíše Krista. Takových naplněných proroctví je asi 50.

Vznik Nového zákona

Knihy evangelia vznikly z touhy křesťanů uchovat svědectví učedníků, kteří Ježíše znali osobně a předat radostnou zvěst o něm dalším generacím křesťanů.

Proč jsou však čtyři? Nestačilo by jedno evangelium? Každý z autorů evangelia psal z jiného důvodu a adresoval ho jiným čtenářům.

Matouš se zaměřil na křesťany, kteří byli dříve Židy, Marek oslovil křesťany v Římě, Lukáš psal křesťanům, kteří byli dříve pohanskými Řeky. Jan napsal své evangelium jako poslední, a to proto, aby dokázal, že Ježíš je skutečný Bůh, což někteří křesťané tehdy zpochybňovali.

Evangelia nám tedy nabízejí pohled na Ježíše ze čtyř různých úhlů.

(jj)

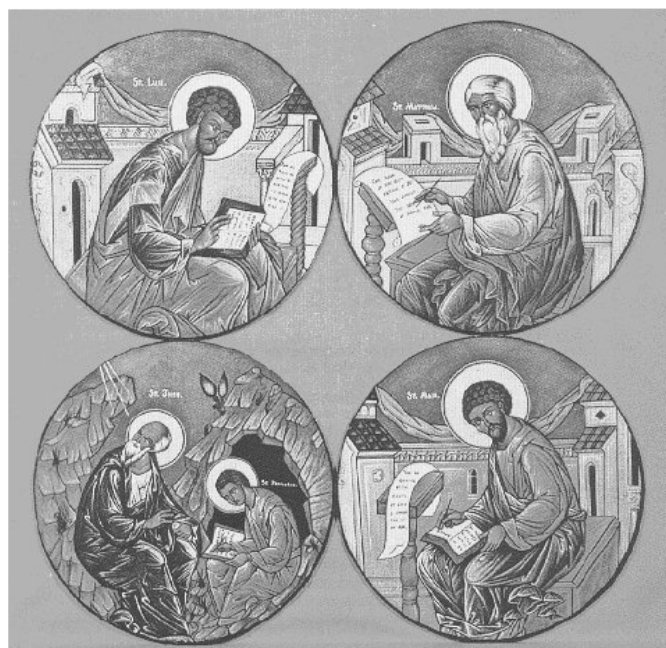
Rozdíly mezi Starým a Novým zákonem

Kniha Bible:	STARÝ ZÁKON	NOVÝ ZÁKON
Jak dlouho byl psán:	1.000 let	70 let
Jazyk, kterým byl napsán:	hebrejšтина	řečtina
Velikost a rozsah v bibli:	¾ bible	¼ bible
Zaměřuje se na:	na izraelský národ	na Ježíše

Obsah Nového zákona

- 4 knihy evangelia - příběhy Ježíše z Nazareta
- 1 kniha skutků apoštolů - vznik a rozvoj křesťanství
- 21 dopisů - zabývají se problémy vznikající církve
- 1 kniha proroctví - předpověď završení dějin

TIP NA NEDELNÍ VÝLET XXVII. část

Wodospad Wilczka a Pasterskie Skaly

Abychom se také dostali někam dále, než jen za humna, vyrazíme dnes k sousedům do Polska. Není to zas až tak závratně daleko. Podle rozsahu putování a také bloudění bude Vaše cesta jedním směrem přibližně 75 – 85 km dlouhá.

Jede se směrem na Králíky a hraniční přechod Dolní Lipka. V Polsku je to pak dále přes obce Boboszów, Smarczyna, Miedzylesie, Roztoki, Domaszów – zde odbočit na kruhovém objezdu směrem na Miedzygorze. Poté, co spatříte dopravní značku s názvem obce Miedzygorze, snažte se zachytit po pravé straně od silnice místní hřbitov. To uvádím jako pomůcku z toho důvodu, že naproti hřbitovu je malý

plácek vhodný pro odstavení automobilu a ne-musíte zde platit parkovné. Když se odtud vydáte po silnici dále směrem do obce, tak asi po 200 metrech minete restauraci a hned za ní vlevo naleznete odbočku a schůdky vedoucí k železné lávce přemostující přes 22m vysoký vodopád na říčce jménem Wilczka. Můžete si zvolit několik vyhlídek, z nichž je vodopád dobře pozorovatelný. Dovedou Vás k nim lesní cesty lemované žlutým zábradlím. Z levé vyhlídky pod restaurací (myšlena levá strana ve směru toku) pak můžete sestoupit dolů, ke korytu říčky a pokochat se poklidnou údolní procházkou k nedaleké přehradní hrázi. Pokud posléze říčku překonáte po řadě betonových bloků osázených za tím účelem do říčního brodu, můžete

pokračovat cestou, která Vás přivede k přehradní hrázi zprava. Koruna hráze je přístupná veřejnosti. Můžete sestoupit i pod hráz.

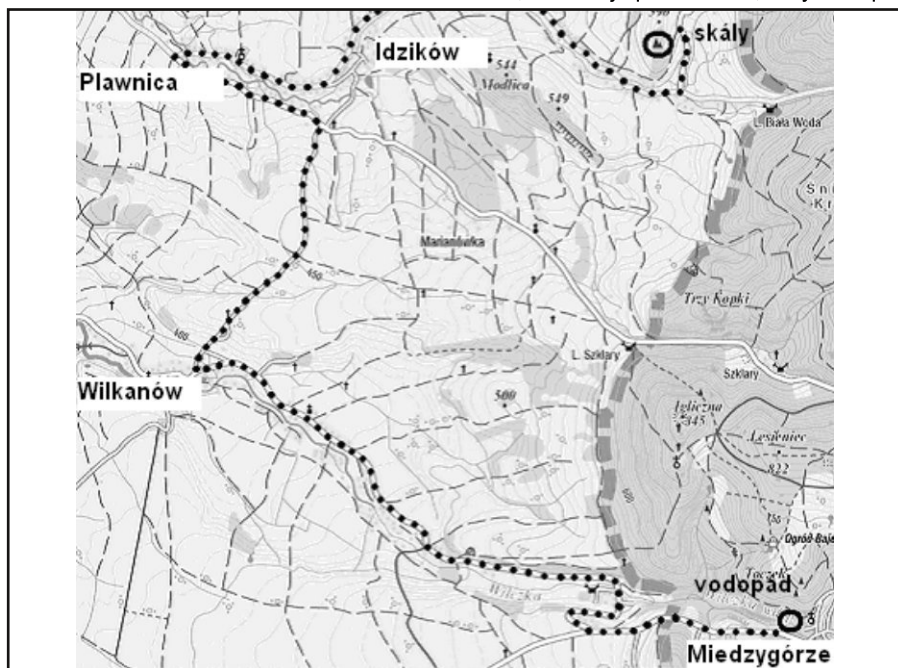
A jak zpátky k autu? Na opačném konci hráze jděte doleva, ale po chvíli opusťte cestičku se zábradlím, neboť by s vámi začala klesat zpět do údolí a dejte se odbočkou vzhůru. Po nějaké době dorazíte k silnici, která vede do Miedzygorze, a po které jste už jednou jeli. Zde se už pravděpodobně zorientujete sami a zjistíte, že nejste daleko od zaparkovaného vozu. Poznámka: Pokud byste prošli celou obcí a pokračovali rovně kam až to jde, dostali byste se na parkoviště, odkud je krásný výšlap na Králícký Sněžník z polské strany.

Vracíte-li se zpět z Miedzygorze, máte-li v tuto chvíli ještě dost času, máte-li rádi skály, a chcete-li si vyzkou-

šet svůj orientační smysl nebo se přesvědčit, že jste schopni se do cíle dostat i díky případné různojazyčné konzultaci s místními vesničany, pak při zpáteční cestě z Miedzygorze odbočte na Wilkanów. V této obci nepropástejte odbočku na Idzików a nelekněte se přitom silnice, která se Vám bude zdát úzká i pro jedno auto, natož pro případ, že někdo pojedě do protívky. Idzików je velmi členitá

obec. Projedte ji, pak v Plawnici odbočte směrem na Stronie Śląskie, což Vás opět vrátí do jiné části Idzikówa, a tam na konci vsi narazíte na lehce přehlédnutelnou odbočku doleva na Nowy Waliszów. Dejte se po ní, ale hned pod nejbližším kopce napněte zrak. Vlevo byste měli v lese zahlédnout skály. Jsou to Pasterskie Skaly a jsou od silnice vzdáleny asi 100 – 200 m. Je to seskupení mnoha různě vysokých skalních útvarů zvláštního geologického složení. Podle pověsti jde o syny pastýře, kteří zkameněli za trest proto, že v pátek při práci na pastvě pohrdli prostou postní stravou. Poblíž je velký dřevěný altán s posezením. Cestu příkládám na mapce, ale zpáteční cestu domů už popisovat nebudu. Budete si muset poradit sami, ale nejlépe uděláte, když si pro

Cesta do Hodonína

Byla jsem ještě malá, když tatínek odjížděl na vojenská cvičení. Asi po čtrnácti dnech se maminka rozhodla, že pojede tatínka navštívit. Mne vzala s sebou. Cesta vlakem se mi zdála nekonečně dlouhá, tak moc jsem se na tátu těšila.

Po příjezdu jsme se šly ubytovat do hotelu, který tatínek předem zamluvil. Společně strávené hodiny utekly jako voda a táta musel zase zpátky do kasáren.

Do odjezdu vlaku zbývalo ještě několik hodin. Využily jsme je k návštěvě tety, která v tomto městě shodou okolností bydlela. Ještě předtím mě má matka upozornila, že jsou si s tetou velmi podobné.

Zazvonily jsme u tetina domku a přišla otevřít jejich babička. S pláčem nás uvítala a vyprávěla nám, co se stalo. Její dcera, matka dvou malých dětí, večer zhasla světlo, ulehla a nikdo netušil, že se v té chvíli přetrhne nit jejího života.

Děti, které byly na zemi v ohrádce začaly po našem příchodu natahovat ruce k mojí mamince v domnění, že se jim vrátila matka a chtěly se pochovat. Utíkala jsem na dvůr, a tam se rozplakala. Smutní byli tehdy úplně všichni. Se zármutkem v srdci jsme se vracely domů.

Po čase se ovdovělý táta sirotků znovu oženil. Děti dostaly novou mámu a tato rodina se rozrostla o další dvě děti. Jistě nebylo náhodou, že tato dvojice se brala na svátek Panny Marie. Její Neposkrmné Srdce tuto rodinu chránilo.

Dana Lukasová

Dveře dokořán

Velmi ráda chodím při Tříkrálové sbírce jako vedoucí skupinky. Je mi dobře s těmi třemi králi. Zpívají: „My tři králové...“, jen tak naoko se jako oni tváří, avšak ve skutečnosti jsou to „maje“ princezny. Takové ty správné, co se na chvíli zatoulají, aby poznaly svět, ale navečer vrátí ke svému tatičkovi, panu králi. Většina z nich se jednou za rok zařadí mezi ostatní Tři krále. Byly mezi nimi ale i takové princezny, které přišly jen jednou a vícekrát se mezi ostatními neobjevily.

Nevím, jak to chodí u vás. My zvонíme pořádně na zvoneček - to aby nás všichni uslyšeli, poté na každém poscho-dí na všechny zvonky, do všech bytů - současně. Tak má každý možnost volby. Otevřít, či neotevřít.

Každým rokem má počet lidí, kteří chtějí obdarovat potřebné, stoupající tendenci. Tak má Bůh možnost vstoupit skrze svoji lásku vždy do dalších rodin.

I nás, ať už jsme mezi králi, či vedoucími skupinek, Bůh velmi obdarovává.

Mám vždycky radost z jednoho muže. Velmi rychle otevře dveře svého bytu dokořán a pronese: „Ježíš, Maria!“ Jistojistě musí být nositelem jména Josef, pomyslím si v duchu a prohlásím: „Na Josefa jste zapoměli“. Usmívá se. Usmívá se stále a pozorně naslouchá koledování. Přemýšlí, co doma najít k obdarování, aby se nám zavděčil natolik, že by nás mohl příště zase přivítat svým radostným zvoláním. Po ukončení zazpívané koledy odběhne a přinese vše to, co má, co může dát. Plnou hrst drobných pětkorun, deseti i dvoukorun. Tváří se při tom poněkud provinile. Uplynulý rok mu připadl v tuto chvíli jistě velmi krátký, a on se na nás neměl možnost důkladněji připravit. Škoda, že neví, jak moc mám ráda právě jeho dveře - otevřené dokořán. Vždy znovu a znovu u každých takto otevřených dveří myslím na Ježíše Krista, Jeho Matku Marii, ale i Josefa, Jejího snoubence a

představuji si, jak celým svým srdcem žehnají ONI tomu domu a vstupují se SVOU Láskou do těchto příbytků.

Každý rok překvapíme také některé rodiny svým časným příchodem. Letos tomu nebylo jinak. Kolem desáté hodiny jsme zvonili u dveří nejednoho bytu. Lidé si přece potřebují odpočinout po celotýdenním shonu. Povím vám, jak to chodí: Otevírají se dveře dokořán, za nimi stojí muž v županu a s klidným svědomím prohlašuje: „My teprve vstáváme z peľechu“. Vkládá do pokladničky s úsměvem stokorunu. Po chvílce zavírá dveře, aby plnil dál své povinnosti tak, jak mu velí zákon.

Někteří darující si uvědomují namáhavou pochůzku princezen, a i je obdarují nějakými těmi pamlsky, za což jsou jim holky velmi vděčné. Možná, že si dnes ještě ani neuvědomují všechna ta obdarování, která se nedají potězkat stejně jako pokladnička, kterou velmi rády nosí - střídají se s radostí právě proto, jak je těžká. Neuvědomují si to mnohdy možná ani rodiče, když své dcery, či syny posílají „dělat“ tři krále.

Mám radost ze všech, kteří darují celé své srdce. Sama, bez mých princezen, bych se do světa, kde se otevírají dveře dokořán, nedostala. Sama bych se ztratila.

Proto děkuji z celého srdce za sebe i za ty, mezi které patřím. Děkuji vám všem, kteří jste se podíleli jakýmkoliv způsobem na letošní Tříkrálové sbírce. Všem, kteří přinesli rádi kousek látky na kostýmy, těm, kdo je s láskou šili, i těm, kteří se jednou přidají. Děkuji i těm, kteří nebyli vidět, ale byli s vámi. Děkuji vám všem, kteří jste se zasloužili o to, že se pokladničky jen s námahou daly nosit pro jejich tíhu. Bůh zaplat' všem.

Prosím všechny, kteří mají doma ještě nějaký pěkný jakýkoliv kousek látky (brokáty nevyjímaje), nebo mají chuť pokračovat v šití, ať se přihlásí v sakristii. (jiše)

Srdečně blahopřejeme paní Amalii Kratochvílové, která dne 13. ledna 2008 oslavila své 85. narozeniny! Pevně zdraví duše i těla a Boží požehnání přejí farníci.

Modlitba Korunky

Božího milosrdenství se i v tomto roce koná každé úterý po mši svaté. Přijďte do našeho modlitebního společenství

Jednoměsíčník *POKOJ VÁM!* vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejně! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradáčová (dabr), Jaroslav Kocůrek (jako), Jitka Kocůrková (jiko),

František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá)

Grafická úprava Jana Šumpíková. Tiskne KartoTisk, Šumperk, tel: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz